

Українська академія банківської справи

Т.В. ПРОЦИК

РОЛЬ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИХ І ГРОШОВО-КРЕДИТНИХ МЕХАНІЗМІВ У РЕАЛІЗАЦІЇ ЯКІСНО НОВОЇ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ

Соціально-економічна ситуація, що склалася в Україні протягом останнього десятиліття, вимагає негайної і кардинальної переорієнтації розвитку держави в якісно новому напрямку, що передбачає імплементацію політики широкомасштабних технологічних змін на основі застосування інноваційно-інвестиційних і грошово-кредитних каталізаторів. Постулати економічної політики, сформованої ще у 1994 році, не є актуальними на сьогодні, оскільки ці вихідні положення, які були надзвичайно важливі 10 років тому, переслідували мету щодо подолання тривалої деструктивної спрямованості пострадянського економічного розвитку і закладання фундаменту ринкової економіки. Однак на порозі двадцятого століття постають інші проблеми та завдання, спрямовані на їх вирішення, які на порядок складніші від попередніх і впливають з започаткування фази економічного піднесення України. Якісний розвиток нашої економіки можливий лише за умови інтенсивного технологічного оновлення виробництва, диверсифікації науково-технічної діяльності, а також структурно-інноваційної економічної трансформації [1].

Особливу роль в економічній стабілізації держави відіграли в останні роки саме монетарні чинники і адекватна сучасним реаліям діяльність Центрального банку, спрямована, передусім, на забезпечення стабільності національної грошової одиниці. Крім того, завдяки дворічній роботі Національного банку, Державного комітету статистики та Міністерства фінансів України 10 січня поточного року наша країна приєдналася до Спеціального стандарту поширення даних Міжнародного валютного фонду, що має позитивно вплинути на інвестиційний клімат держави і сприятиме підвищенню прозорості

статистичних даних про її економічне та фінансове становище, а також поліпшенню іміджу країни та прийняттю ефективних управлінських рішень щодо подальшого економічного співробітництва [2]. Разом з тим необхідно зазначити, що на фоні зазначених вище позитивів, у функціонуванні банківської системи України спостерігаються численні негативи, до яких слід віднести наступні: рівень капіталізації вітчизняних банків залишається досить низьким (4,7 % від ВВП), банківські кредити формують лише 5 % від вкладень в основний капітал (5 років тому цей показник був удвічі більшим). І як наслідок – банківська система істотно не впливає на розвиток реального сектору економіки. Виходячи з цього, у найближчій перспективі банківською системою країни мають бути реалізовані завдання відносно довгострокового кредитування через інструменти рефінансування, а також створення іпотечної банківської установи та банку реконструкції і розвитку [1].

Перспективним напрямком щодо активізації інноваційно-інвестиційної і науково-технічної діяльності в країні має стати злиття фінансового та промислового капіталів, що дозволить нововведенням перетворитися в справжні інновації, тобто сприятиме їх запровадженню у виробництво. Разом з тим важливо констатувати, що в динаміці майже не зростає частка підприємств, які впроваджують інновації (вона залишається на рівні 17 % від загальної кількості підприємств, тоді як у високорозвинених країнах цей показник становить 70 %) [3].

З метою вдосконалення власної нормативно-правової бази Національний банк України нещодавно оголосив про відкритість для пропозицій з боку всіх учасників вітчизняного фондового ринку, оскільки підвищення активності фондового ринку та збільшення його ролі в залученні інвестицій у національну економіку, а також забезпечення диверсифікації ринку цінних паперів сприятимуть проведенню виваженої монетарної політики НБУ і стимулюватимуть просування економіки нашої держави в інноваційному напрямі [4,5].

Таким чином, зміцнення вітчизняної банківської сфери, подолання розриву між фінансовим та реальним секторами економіки, запровадження ефективних механізмів управління монетарною сферою, створення дієвої інноваційної інфраструктури у вигляді нових фінансово-промислових груп (зокрема транснаціональних, а також горизонтальних та вертикальних холдингових компаній), науково-технічних центрів, технологічних бізнес-інкубаторів, технополісів, технопарків, інжинірингових центрів і венчурних фондів, які здатні виробляти конкурентоспроможні та високотехнологічні продукти, прискорить реалізацію на практиці концептуальних засад обраної Україною стратегії соціально-економічного розвитку і сприятиме інтеграції нашої держави у співтовариство високотехнологічних країн.

Література.

1. Виступ Президента України Леоніда Кучми на науково-практичній конференції 21 лютого 2003 року // Урядовий кур'єр. – 2003.-№ 36.-С.3-5.
2. Галь В. Приєднання України до Спеціального стандарту поширення даних МВФ // Вісник НБУ.-2003.-№2.-С.2-3.
3. Виступ Прем'єр-міністра України Віктора Януковича на науково-практичній конференції “Утвердження інноваційної моделі розвитку економіки України” // Урядовий кур'єр. – 2003.-№ 36.-С.6.
4. НБУ сприятиме активізації операцій з цінними паперами // Урядовий кур'єр. – 2003.-№ 47.-С.7.
5. Послання Президента України до Верховної Ради України // Урядовий кур'єр. – 2002.-№ 100.-С.5-12.